

Medical Record sedert eenigen tijd heeft geopend, vermaant de redactie dier rubriek de onderzoekende geneeskundigen, zich steeds op den afgesproken tijd ter beschikking van de candidaten te stellen en bij verhindering tijdig te waarschuwen. Wat de keuze van tijd en plaats betreft, streve men naar gelegenheid tot rustig onderzoek, dus zooveel mogelijk moet het onderzoek in de eigen spreekkamer plaats hebben, maar met de wenschen van de candidaten moet in het belang der maatschappij rekening worden gehouden. Alleen bij het lichamelijk onderzoek van vrouwen mag een derde (echtgenoot of vrouwelijk familielid) aanwezig zijn, doch nimmer bij de mondelinge beantwoording der vragenlijst.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

OPWEKKEN DER LEVENSGEESTEN BIJ DRENKELINGEN.

In mijn antwoord op de waarschuwing van den heer MIJNLIEFF heb ik den lezers van het *Tijdschrift* m. i. voldoende duidelijk aangetoond, dat de tongtang van den heer SEEUWEN beoordeeld was als hulpmiddel bij de narcose. Tot dit vermoeden kwam ik, juist omdat ik de chirurgische assistenten en dr. STUMPF meer dan voldoende competent achtte, om het instrument te beoordeelen. Thans blijkt, dat de leider der kliniek zelf — een allercompetentst beoordeelaar dus — zich met het onderzoek heeft belast. Daarmee groeit het vermoeden tot volkomen zekerheid.

Of de toepassing van de tang nu (in ieder geval vóór 15 Juli) veranderd is, doet al heel weinig ter zake. De heer MIJNLIEFF zegt van wel, de heer SEEUWEN houdt vol (en voert vele gronden daarvoor aan) van niet. Om in dezen te oordeelen is noodig volkomen kennis van de volledige briefwisseling en gesprekken tusschen beide heeren. En het dient nergens toe om den heer SEEUWEN te laten spreken door mijn mond. Niet de geloofwaardigheid van beide heeren behoort onderwerp te worden van een langwijlig debat, in het *Tijdschrift* dient alleen gesproken te worden over de waarde van het instrument.

De verandering aan de modellen vallen eveneens buiten mijn kader; ik verdedig slechts de tang, zooals ik haar beschreef. Ook dit zou ik hebben nagelaten, indien de heer SEEUWEN zich niet bepaald had tot een beleefde waarschuwing, doch zich op eigen voet tot bestrijding van den heer MIJNLIEFF geroepen had geacht. Dat de tongtang niet geschikt is om de tong uit den mond op te vissen, acht ik van zeer gering belang. Vroeger kon men herhaaldelijk pasbeginnende narcotiseurs waarnemen, die zich van de vingers bedienden om de chirurgische tongtang behoorlijk aangelegd te krijgen. Toch zullen zij wel veel handiger geweest zijn, dan een ongeschoolde leek of zelfs een „Samariter”. Moge deze al niet met het instrument bewapend kunnen worden, zoo vinde hij het zooveel mogelijk bij elke dreg, in elke hulpkist. Hij kan dan alléén een schijn-dode redden, waar hij voorheen hulpeloos stond. De altijd lastige, vaak onbetrouwbare helper wordt vervangen door de betrouwbare tang, die hem in zijn bewegingen niet belemmert. En een

helper minder beteekent bij massa-ongelukken een redder méér. Dit alles staat reeds in mijn artikel van 15 Juli, maar het kan geen kwaad het nogmaals te herhalen. Daarin vindt de heer MIJNLIEFF ook reeds het antwoord op wat hij verder te berde bracht. Dat het instrument inderdaad de tong volkomen zeker vasthoudt, moge nog uit het volgende blijken. Bij gebrek aan een menschentong werd het aangelegd op de punt van een versch uitgesneden kalfstong, daarna een der handvatten met gewichten bezwaard. Zonder afschuiven droeg het instrument 2.1 K. G.

Amersfoort, 12 Aug. 1911.

J. SILLEVIS.

De gedachtenwisseling over dit onderwerp is hiermede gesloten.

Redactie.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — **Vermindering der hondsdoelheid.** In 1910 zijn aan het Institut PASTEUR te Parijs 401 door honden gebeten personen behandeld, die allen zijn hersteld. In 1886 zijn er 2671 behandeld, waarvan 25 zijn bezweken en in 1896 1308 met 4 dooden. Sedert 1902 is het aantal patiënten beneden de 1000 gebleven. In 1908 en 1909 bedroeg hun aantal resp. 524 en 467, telkens met 1 doode. Onder de lijders van 1910 waren 3 Engelsche en 8 Spaansche (*Lancet*).

— **Het absinth-verbod.** De commissie uit den Senaat tot onderzoek van het wetsvoorstel tot verbod van bereiding en verkoop van absinth heeft een statistiek van het verbruik van dien drank in het licht gegeven. In 1873 zijn 6713 H.L. verbruikt, in 1880 18000 H.L., in 1890 105.258 en in 1900 238.467 H.L. Sedert is het verbruik gedaald tot 172.166 H.L. Het zal zeer moeilijk zijn, de middelen te vinden tot vergoeding van hetgeen de Staat zal derven als de absinthbaten verdwijnen, en het verbod zal daarom lang op zich laten wachten (*Hospital*).

LONDEN. — **Staatshulp bij wetenschappelijk werk.** Het Engelsche parlement staat jaarlijks sommen toe tot ondersteuning van onderzoekingen over de oorzaken en het optreden van verschillende ziekten. De onderzoekers, die dit jaar worden begunstigd, zijn: ANDREWS (aetiologie van de arteriosklerose bij den mensch), THUNFIEFD (dood bij mazelen), NUTALL (soorten der rattevlooiën), LEWIS en ALEXANDER (bacteriën in den darm der zuigelingen) (*Wien. klin. Wochenschr.*)

— **Nooden der inenters.** De „public vaccination officers” in Engeland beleven harde tijden. Zij moeten de ouders vervolgen, die niet zorgen òf voor de inenting hunner kinderen, òf voor de vrijstelling van de kunstbewerking. Dit kost hun heel wat tijd en onaangenaamheid. Maar, terwijl de vrijstelling zeer gemakkelijk wordt verleend, en daardoor in sommige districten de inenting in onbruik raakt, worden de inenters alleen voor de inentingen betaald, maar voor hun grootere moeite met de vrijgestelden niet. En wat erger is: hun pensioen wordt berekend naar hun werkelijk inkomen in de